

ת"פ 40364/11/12 - מדינת ישראל נגד אבוכף מראחיל - בעצמו, איברהים אבו כף, נדון

בית משפט השלום בבאר שבע

ה' אדר תשע"ה
24 פברואר 2015

ת"פ 40364-11-12 מדינת ישראל נ' מראחיל ואח'
תיק חיצוני:

לפני כב' השופט רון סולקין	מדינת ישראל
המאשימה	באמצעות תביעות נגב - עו"ד אושרית כראל
נגד	
הנאשמים	1. אבוכף מראחיל - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד אורי דייגי 2. איברהים אבו כף - נדון

גזר דין
(לנאשם 1)

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות של נהיגה פוחזת, בניגוד לסעיף 338(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 275 לאותו חוק.

עובדות כתב האישום המתוקן **כא/1**, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, הן כדלקמן: בתאריך 16.11.12, סמוך לשעה 13:30, הגיע הנאשם, ביחד עם הנאשם 2, ברכב "מיצובישי" לבן, לחנית בנין בעיר באר שבע. נאשם 2 יצא מהרכב עם כלי פריצה בידו, ופרץ רכב אחר, שעמד בחניה, גם הוא מסוג "מיצובישי", בצבע כסף, בכוונה לגנוב את הרכב.

הנאשם 2 הצליח להיכנס לרכב הנפרץ, שבר את דפנות הרכב, קרע את מערכת ההצתה ומערכת החשמל, אך לא עלה בידו להניע את הרכב. תוך כדי מעשיו של הנאשם 2, הבחינו שני שוטרי סיור בנעשה. כשהנאשם 2 הבחין באותם שוטרים, שהתקרבו למקום, יצא במהירות מהרכב הנפרץ, חצה את הכביש ועלה לרכב בו המתין הנאשם דן על כיסא הנהג. הנאשם דן החל בנסיעה מהירה לכיוון היציאה מהעיר באר שבע, כיוון כללי דימונה, כאשר השוטרים מנהלים אחריו מרדף.

חרף נסיונות השוטרים לעצור את הרכב בו נהג הנאשם באמצעות הפעלת אורות כחולים, צפצופים וכריזה, לא ציית הנאשם להוראות והמשיך בנסיעה מהירה מאוד לכיוון צומת הנגב, תוך שהחל לסטות מנתיב נסיעתו על-מנת להכשיל את נסיונות הניידת הדולקת אחריו לעקוף את רכבו.

כאשר החלה הניידת לבצע עקיפה, בנסיון לעצרו, נצמד אליה הנאשם באמצעות רכבו, עד אשר נאלץ שוטר הסיור שנהג בניידת לסטות שמאלה ולרדת משולי הכביש.

או אז, ביצע הנאשם עצירה פתאומית, פנה פנית "פרסה", והחל בנסיעה חזרה לכיוון העיר באר שבע.

בהמשך כיוון הנסיעה, באזור צומת אוהלים, המתוכם שתי ניידות נוספות אשר חסמו את הכביש. שוטרי סיור נוספים עמדו מחוץ לניידות וסימנו לנאשם לעצור. אז, עלה הנאשם, באמצעות רכבו, על אי תנועה בנו על הכביש, עקף את הניידות משמאלו, ירד לנתיב הנגדי, והמשיך בנסיעה, תוך שחזר לנתיב הימני לאחר הצומת.

ניידת המשטרה המשיכה לדלוק אחריו, עד אשר נעצרו שני הנאשמים בצומת אהלי קידר, עת חסמה המשטרה את הכביש.

לחובת הנאשם אין הרשעות פליליות קודמות להצגה.

בין הצדדים נקשר הסדר, בהתאם לו הודה הנאשם בעבירות שבכתב האישום המתוקן והופנה לחקירת שירות המבחן. התביעה ציינה מלהתחילה, כי עמדתה הינה מאסר בפועל ממש, בצירוף רכיבי ענישה נוספים. להגנה התאפשר לטעון כראות עיניה.

תסקיר שירות המבחן וראיות לעונש

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות. הנאשם בן למשפחה פוליגמית, לו 31 אחים ואחיות, משלוש נשים שונות, כולן מתגוררות באותו מתחם בשבט אבו רקייק. לדברי הנאשם, גדל באופן תקין וזכה לתמיכה ולהכוונה מבני משפחתו.

הנאשם עבד בעבודות שונות, לתקופות קצרות, ולא גילה רצף תעסוקתי.

שירות המבחן התרשם, כי חרף הודאת הנאשם במעשים, הוא אינו ער למלוא חומרתם. הנאשם טען בפני שירות המבחן, כי לא ידע על מטרת נסיעתו של הנאשם הנוסף ברכבו, וכי התנהל, במהלך האירוע, על פי בקשותיו של שותפו לעבירה. שירות המבחן התרשם מנטיה לצמצם או לטשטש את מעורבותו של הנאשם בעבירות ומקושי ליטול אחריות מלאה על

מעשיו.

הנאשם ציין בפני שירות המבחן, כי עבר העבירות על רקע היותו נהג חדש, שכבר היתה לחובתו עבירה של נהיגה באור אדום והוא חשש להיתפס פעם נוספת ולאבד את רישיון הנהיגה, אותו השיג בעמל לאחר שנכשל מספר רב של פעמים במבחני נהיגה עיוניים.

הנאשם התקשה להסביר את מניעיו לביצוע העבירות.

שירות המבחן התרשם מהנאשם, כמי שאינו מתפקד באופן יציב.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטה להשליך את אחריותו לעבירות על הנאשם האחר, וכי קיימת רמת סיכון לחזרה להתנהגות בעיתית.

הנאשם שלל בעיתיות כלשהי בחייו או נזקקות לטיפול, ומשכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

בסיכום התסקיר, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש שיעביר לו: "... מסר מוחשי שיסייע לו בעתיד להציב גבולות להתנהגותו". שירות המבחן סבר כי ניתן לשקול ענישה במסגרת מאסר שירוצה בעבודות שירות, אך הנאשם מסר לשירות המבחן, כי אינו מעונין לבצע עבודות שירות, אפילו אם בשל כך יאלץ לרצות עונש מאסר בפועל.

הנאשם נימק זאת בקשיים כלכליים, נימוק אשר, כפי שיוברר להלן, קיים ספק רב בדבר אמיתותו.

בכל מקרה, המליץ שירות המבחן על מאסר קצר, היות שציין כי מאסר בפועל עלול להוביל לנסיגה במצבו של הנאשם, אשר אם יסכים הנאשם ירוצה בדרך של עבודות שירות.

התביעה הגישה, לענין העונש, את המרשם התעבורתי של הנאשם (ת/1). מהמרשם התעבורתי עולה כי לחובת הנאשם, שהינו נהג חדש, הרשעה בגין עבירה של חצית צומת באור אדום, וכן אי ציות לתמרור מספר 815, היינו עבירה שעניינה חצית אי-תנועה בניגוד לתקנות.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

טענות הצדדים

התביעה עותרת להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל במתחם שינוע בין 15 ל-30 חדשים.

התביעה עותרת לענישה בדמות מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם; מאסר על תנאי ארוך ומרתיע; פסילת רישיון נהיגה ארוכה ומשמעותית בפועל, פסילת רישיון נהיגה על תנאי; קנס גבוה.

התביעה מדגישה את רמת הסיכון הגבוהה שנגרמה על ידי הנאשם, אשר אך בנס לא הביאה נהיגתו לפגיעה בחיי אדם.

התביעה הדגישה את הקשר ביצוע העבירה ונסיבותיה, תוך כדי הסיוע לנאשם 2 בעבירות נוספות.

התביעה הדגישה את התעוזה שהפגין הנאשם, תוך סיכון השוטרים; את זלזולו הבוטה בחוק.

התביעה מפנה למסקנות שירות המבחן בנוגע לנאשם ולאי-נטילת האחריות מצידו.

ההגנה טענה, כי אין אינדיקציה שהנאשם דנן היה מעורב בתכנון מוקדם עם הנאשם הנוסף בנוגע לביצוע עבירות הרכוש.

ההגנה הדגישה את התיקונים המשמעותיים בכתב האישום.

ההגנה ציינה, כי לנאשם אין עבר פלילי וכי גם מאז ביצוע העבירה ועד היום, לא נתפס בעבירות נוספות.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את מעצר הבית הארוך בו שהה הנאשם, בפזורת שבט מגוריו.

ההגנה ביקשה להסתפק בתקופת הפסילה אותה ריצה הנאשם, שנפסל מנהיגה עד תום ההליכים, עד כה, וכן בענישה של מאסר בפועל לריצוי עבודות שירות, אם כי הסניגור אישר, בהגנותו, כי הנאשם אינו מוכן לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות.

ההגנה הציעה לאזן את רכיבי הענישה בקנס הולם. במאמר מוסגר יצוין, כי הצעת ההגנה, ביחד עם סכומי ההפקדה המוחזקים בתיק וכן היות הנאשם בן למשפחה שמצבה הכלכלי תואר בתסקיר כשפיר - אינם תואמים טענתו, כי הסירוב לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות נובע מטעמים כלכליים של היעדר כסף מספק לצורך נסיעה לבאר שבע, ומקורו של סירוב הנאשם לרצות מאסר בדרך זו נותר עלום, וייתכן כי קשור, להתרשמות בית המשפט, לתפישותיו בנוגע לקבלת מרות וסמכות, כפי שעולה גם מהשתלשלות הענינים בתיק דנן.

בדבר האחרון של הנאשם, הביע צער על ביצוע העבירות. סיפר כי הינו רווק, וכי אינו עובד.

דין והכרעה

העבירות שביצע הנאשם חמורות ביותר.

כבר נאמר לא פעם, כי כלי רכב בו נגדם, עלול לשמש כנשק וככלי משחית. נהיגה בכבישים סואנים באופן כה מסוכן, תוך הטית נייטת משטרה עד כדי זריקתה מהכביש ממש; חצית אי תנועה ומעבר לנתיב הנגדי; שינוי פתאומי של כיוון הנסיעה - כל אלה יוצרים פוטנציאל לפגיעה קשה ואנושה בחייהם של משתמשים תמימים בדרך, עד כדי קטילתם וקיפוח חייהם.

משנה חומרה לעבירות, כאשר בוצעו בכוונה להימלט מאימת הדין, בגין עבירת רכוש שבוצעה בסמוך לכך, גם היא (אף שלאחר תיקון כתב האישום אינה מיוחסת לנאשם דנן), בוצעה תוך הפגנת תעוזה, בעיצומו של יום ובלב שכונת מגורים.

בית המשפט מקבל טענת ההגנה, כי חרף הרשעתו של הנאשם בשתי עבירות, המדובר ברצף אירועים אחד, והעבירה העיקרית הינה - נהיגה פוחזת ברכב. העבירה הנוספת, של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, נבלעת בנסיבותיה של העבירה הדומיננטית, ועל כן ידון בית המשפט במתחם הענישה בהתייחס לעבירה הדומיננטית בלבד (אם כי בחלק ניכר מהמקרים שיובאו, הורשעו הנאשמים גם בעבירות נלוות, ובין היתר בעבירות של הפרעה לשוטרים).

בפסק הדין ע"פ 3802/10 אלון נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט, 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נסיבות ביצוע העבירות שם לא כללו פגיעה ברכוש או באדם.

בפסק הדין ע"פ 5691/09 ג'ברין נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), הושת עונש מאסר בן 24 חודשים על שוהה בלתי חוקי בגין עבירות דומות, שכללו גם פגיעה בניידת משטרה.

בפסק הדין רע"פ 10476/09 סביח נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), אישר בית המשפט העליון עונש בן שנתיים מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירות דומות, גם שם תוך כדי ניסיון להימלט מן הדין.

בית המשפט העליון מצא לציין:

המבקש הורשע בשרשרת עבירות חמורות, שיצרו סכנה לציבור. צודק בית המשפט המחוזי בהזכירו את הכלל "עבירה גוררת עבירה" ביחס להתנהגותו של המבקש. התנהגות זו תחילתה בנהיגה ללא רישיון בלב העיר, אמצעה בהתעלמות

מקריאות שוטר לעצור וסופה בחצי צומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה וביצוע פניית פרסה תוך עקיפת כלי רכב. בדרך נהיגה זו גרם המבקש לכלי רכב לסטות ממסלולם.

ודוק: עובדות המקרה שם היו קלות מהמקרה לפנינו, שכן המבקש שם לא ביקש למלט מאן שהוא מביצוע עבירת רכוש שאינה קשורה לנהיגה, אלא חשש להתפס בשל היותו נוהג ללא רישיון נהיגה.

בפסק הדין ע"פ 8703/08 **חליל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) אושר עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים בגין עבירות דומות.

בגזר דין ת"פ 34708-07-10 נדון נאשם בגין עבירות דומות, בנסיבות קלות יותר, לעונש מאסר בן 18 חודשים בפועל.

עונש דומה נפסק בגזר הדין ת"פ 12770-06-09 **מדינת ישראל נ' אשרף**.

לנוכח הפסיקה שהובאה, רואה בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה בגין עבירה של נהיגה פוזת ברכב, בנסיבות של נסיון למלט אחר לאחר שעבר עבירה נוספת, תוך סיכון ממשי של שוטרים ועוברי הדרך ואי-שעיה להוראות המשטרה לעצור - בין 10 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

מתחם זה זהה למתחם שנקבע על ידי חברי, כב' השופט ד. בן טולילה, בגזר הדין ת.פ. 42033-08-13 **מדינת ישראל נ' שאויש**, וראו הפסיקה שנסקרה שם, ונמוך מהמתחם שנקבע על ידי חברי כב' השופט י. עטר, בגזר הדין ת.פ. 21564-05-12 (20 עד 48 חודשי מאסר).

עוד ראוי להטיל על מי שהורשע בגין עבירות אלה ענשים של מאסר צופה פני עתיד; פסילת רישיון נהיגה ארוכה ומשמעותית, וקנס גבוה.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם נעוצה במידת התעוזה שהופגנה בעת ביצוע העבירות; עצמת הסיכון שיצרו העבירות; משך זמן ביצוע העבירות; שעת ביצוע; תנאי השטח; מידת ההתעלמות מהוראות גורמי האכיפה.

עוד יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם; ההערכות המקצועיות בענינו ועברו הפלילי.

לענינו, המדובר בעבירות שבוצעו תוך חבירה יחדיו, בצהרי היום, בעת שהכבישים סואנים ומלאים בכלי רכב ובעוברי דרך. הנאשם הפגין תעוזה רבה ונמלט מהשוטרים הן בתוך העיר והן תוך נסיעת כבדת דרך ארוכה מחוץ לעיר.

לא זו בלבד, שהנאשם התעלם מהוראות ניידת המשטרה, אלא אף נצמד אליה וזרק אותה מהכביש, כאשר יושבים

בתוכה שוטרים. בנוהג שבעולם, כאשר נתקלים נהגים בניידת משטרה, מאטים את מהירות נסיעתם ומקפידים על חוקי התנועה, קלה כבחמורה. אף עברנים מדופלמים ירתעו מזריקת ניידת משטרה מהכביש, באופן בו פעל הנאשם דנן. קשה לתאר עזות מצח גדולה יותר ממעשה זה.

הנאשם אף עקף מחסום משטרתי תוך מעבר על גבי אי-תנועה ונסיעה בנתיב הנגדי, גם זאת תוך יצירת פוטנציאל סיכון גדול ביותר. אין צורך לציין מהי אפשרות הפגיעה בחיי אדם כתוצאה מתאונה חזיתית בצומת סואן בכביש בין עירוני.

את כל זאת ביצע הנאשם תוך כדי המלטות מעבירות הרכוש החמורות שבוצעו על ידי נאשם 2.

הנאשם הפגין אדישות מוחלטת לחיי המשתמשים בדרך וזלזול בוטה בגורמי אכיפת החוק.

כל אלה מצביעים לכיוון החמרה של ממש במסגרת מתחם הענישה.

עוד יש להוסיף, לחובת הנאשם, אי-נטילת אחריות מלאה למעשיו; אי השתלבות בהליך טיפולי כלשהו. למעשה, עולה מתסקיר שירות המבחן, לרבות מסירובו של הנאשם לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, ומההשתלשלות העובדתית של העבירות שביצע, כי מחזיק בנורמות עברניות של ממש.

לחובת הנאשם אמנם אין עבר פלילי, ואולם הספיק לצבור, כנהג חדש אשר, כעולה מהמרשם התעבורתי ת/1, הצליח להוציא רישיון נהיגה בשנה שלפני מועד ביצוע העבירות - שתי עבירות תעבורתיות חמורות המצביעות אף הן על זלזול בוטה בחוקי התנועה וסיכון חיי אדם, האחת - ענינה חצית צומת באור אדום, והשניה - ענינה חציית אי-תנועה לנתיב הנגדי, ממש כפי חצית אי-תנועה על ידי הנאשם במקרה דנן.

לזכות הנאשם יקח בית המשפט את הודאתו באשמה ואת היעדר העבר פלילי. כן תילקח בחשבון התקופה שחלפה מאז ביצוע העבירות, אם כי חלק ניכר ממנה נבע מהמתנה לתסקיר שירות המבחן ומבקשות דחיה שונות מטעם הצדדים, לרבות מטעם ההגנה, שהרי כתב האישום הוגש בסמוך לביצוע העבירות.

עוד יתחשב בית המשפט בתקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים בביתו בפזורת שבט אבו רקייק.

יצוין, כי הנאשם 2, אשר נדון בגין ביצוע עבירות הרכוש הנוגעות לרכב שנפרץ בלבד, נדון לעונש מאסר בפועל בן 12 חדשים ולענשים נלווים, ברם אין בית המשפט רואה ללמוד גזירה שווה מענינו של נאשם זה, שהורשע בעבירות אחרות לחלוטין והושמטה מכתב האישום בענינו מעורבות בעבירות בהן הורשע הנאשם דנן, קרי: עבירת הנהיגה הפוחזת והעבירה הנלווית.

לאחר שבית המשפט שוקל את טענות הצדדים, מוצא כי שיקולי החומרה, וביחוד מידת התעוזה ועוצמת הסיכון שיצר הנאשם, במעשיו, לעוברי הדרך התמימים - גוברות על שיקולי הקולא ומצביעים על הטלת מאסר בפועל ברף הבינוני של מתחם הענישה.

כן רואה בית המשפט להשית עונש פסילת רישיון נהיגה למשך תקופה משמעותית, כאשר בית המשפט אינו סבור כי ניתן להסתפק בתקופת הפסילה שריצה הנאשם עד כה, ואולם מובן, כי תקופה זו תילקח בחשבון.

עוד ישית בית המשפט עיצום כספי מרתיע וכן ענשים של מאסר ופסילת רישיון נהיגה צופים פני עתיד.

על בית המשפט להרים את תרומתו לביעור הסיכון של הקטל בכבישים, אשר נגרם על ידי מי שאינו משווה לנגד עיניו את החובה לציית לחוק, ובעיקר את קדושת חייהם של המשתמשים בדרך, באמצעות ענשים משמעותיים שיהיה בהם כדי להרתיע את היחיד ואת הרבים. אין די ברטוריקה ויש להטיל ענשים בעולם המעשה.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בתסקיר; עיין בפסיקה שהוגשה; שמע את דברו האחרון של הנאשם - רואה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימן ד';

ג. פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 54 חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. מהפסילה ינוכו הימים בהם נפסל הנאשם מלנהוג במסגרת ההחלטה לפסול אותו עד תום ההליכים המשפטיים, מתאריך 21.11.2012 ועד היום;

ד. 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר;

ה. קנס כספי בסך 10,000 ₪. הקנס יקוזז מהפקדה הקיימת בתיק המעצר, או בכל תיק הקשור לתיק זה. היתרה תוחזר לנאשם. ככל שקיימת יתרה לתשלום - תשולם עד ליום 01.06.2015.

הנאשם יתיצב לריצוי המאסר כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ה, 24 פברואר 2015, במעמד הצדדים.

חתימה